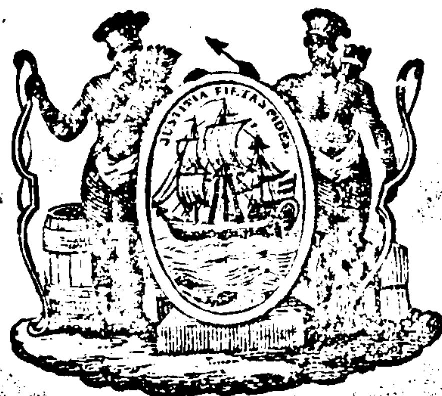
No. 62. Ao. 1849.

Dingsdag, 22 Mei.



SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 18 *Mei* 1849.

Bij Gouvernements-resolutie van heden No. 560 is, aangezien Zijne Excellentie de Gouverneur zich morgen ambtshalve voor eenige dagen van de Hoofdplaats zal verwijderen, de Heer Procureur Generaal, als oudste Lid van den Kolonialen Raad, gedurende de afwezigheid van Zijne Excellentie belast geworden met de behandeling van de dagelijksche zaken ter Hoofdplaats.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 18 *Mei* 1849.

Bij Gouvernements – resolutie van heden No. 561 is, ten gevolge van eene ontvangene missive van den Gouverneur a. i. van *Curaçao* en onderhorigheden, waarbij de medewerking van het Bestuur dezer Kolonie is ingeroepen tot het daarstellen van een' vuurtoren op het eiland *Klein Curaçao*, bepaald geworden:

1o. Het vorenstaande te brengen ter kennis van de Ingezetenen dezer Kolonie, met tekennengeving, dat de door hen voor de bedoelde nuttige inrigting vrijwillig te storten gelden, met welgevallen door den Gouverneur ontvangen en naar hunne bestemming overgemaakt zullen worden.

2o. De gelegenheid aan te bieden voor de personen die tot het voorgestelde doel zouden wenschen bij te dragen, om hunne gelden ter Gouvernements-Secretarie te storten, met vermelding van namen en sommen op eene daarvan en aldaar aan te houden lijst, welke met den 31 dezer Maand zal worden afgesloten.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 21 *Mei* 1849.

(10424) Alzoo de navolgende personen zich bij rekest hebben gewend, om voor slaven *Brieven van Manumissie* te erlangen, als:

1o. J. ELLIS qq., voor den slaaf *Stephanus*, toebehoorende aan G. S. DE VEER.
2o. P. C. THIJM, voor de hem toebehoorende slavin *Marie*. en hare kinderen *Lambertina* en *Josephina*.
3o. ALEXr. SALOMONS n. u., voor de hem toebehoorende slavin *Martina*.
4o. H. W. VARENHORST qq., voor den slaaf *Simon*, toebehoorende aan den Boedel van wijlen THERESIA van WALDERS.
5o. THEODa. H. EMANUELS, voor den haar, onder den last des vrijdoms, toebehoorenden slaaf *Jean*,
6o. F. VAN SACHTEN, voor de hem, onder den last des vrijdoms, toebehoorende Slavin *Johanna Catharina* en hare kinderen *Monkie, Cornelia* en *Willem Gustaaf.*

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie daartegen te hebben, opgeroepen, om van hun vermeend regt of pretentie, binnen den tijd van *drie* weken, ter Gouvernements—Secretarie aanteekening te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den* 18 *Mei* 1849.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen:

FRIEDRICH BOEDDINGHAUS
en
HENRIETTE ANTOINETTE SOPHIE WEIMANN.

ALEXANDER SALOMONS, zich schrijvende ALEXANDER ABRAHAM SALOMONS.
en
ABIGAEL SAMUELS.

En

ADRIANUS VAN WIJNENDAELE, *Jager bij het Bataillon Jagers No,* 27
en
JACOBA VISSCHER.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
P. FAERBER.

Aanbesteding.

De inschrijvings-billetten op de aanbesteding van

Slavengoederen,

voor de Plantaadje *Concordia*, (volgens annonces in de Couranten van den 8, 9 en 13 dezer,) zullen, vergezeld van de monsters, aangenomen worden, ter Griffie van het Geregtshof, tot WOENSDAG den 23sten dezer, en aldaar den volgenden dag ten overstaan van den Heer Gecommitteerde uit het Geregtshof tot de zaken van Curatele en Sequestratie worden geopend.

[9452] *Paramaribo, den* 21 *Mei* 1849.
De Sequester van Officie-Wege,
F. P. PENARD.

(10464) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname* zal op Vrijdag den 25 Mei 1849, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij Executie verkoopen:

Het Huis en Erf, gelegen aan de *Steenbakkerij Straat*, La. C. No. 150, aankomende M. N. MONSANTO.

Het Huis en Erf, gelegen aan de *Weide Straat*, La. D. No. 73, aankomende JOHANNA van LENTZ.

Een derde gedeelte in het Huis en Erf, gelegen aan de *Wageweg Straat*, La. B. No. 161, aankomende P. H. KENSWIL.

Het *half aandeel* in den Grond de *Goede Verwachting*, aankomende HENDRIK WILLEM van BECKER.

De Slaven met namen: *Tarrij, George, Sibulon, Gabriël, Marie, Lucia, Adriaan, Anna* en *Martha,* aankomende M. N. MONSANTO.

De Slaven met namen: *Kaatje, Lucia, Primière* en *Hendrik Gerhardus*, aankomende J. H. REIJEG.

Paramaribo, den 21 *Mei* 1849.
A. DE RANDAMIE.

NIEUWSTIJDINGEN.

Nederlanden.

Amsterdam, 7 April.

Wij zijn in de gelegenheid aan onze lezers twee stukken van hoog gewigt mede te deelen: 1o. de missive van de deputatie der Duitsche Nat. Verg. aan het Pruisische ministerie en 2o. het antwoord van dit laatste.

I. Wij hebben de eer de onderstaande verklaring aan het koninklijke ministerie mede te deelen.

De wetgevende Duitsche rijksvergadering had aan de ondergeteekende deputatie den last opgedragen, om Z. M. den Koning te verzoeken, de bij de Duitsche staats-regeling vastgestelde, aan Z. M. toegekende, erfelijke keizerlijke waardigheid aan te nemen.

Z. M. de Koning heeft, na de, in de audientie van gisteren aan de deputatie gegeven ophelderingen, vermeend geen gevolg te mogen geven aan deze eerbiedige uitnoodiging en zich genoopt gevoeld dit zijn besluit nader te motiveren door de inmiddels ook ter openbare kennis gebragte beweegredenen.

De Duitsche rijksvergadering had op 28 Maart tot de volvoering van een gedeelte der constitutie, de keuze van het rijksopperhoofd, niet anders dan na de afkondiging van de geheele door haar aangenomen rijksgrondwet kunnen overgaan; de opdragt van de, eerst in de staatsregeling vastgestelde, erfelijke keizerlijke waardigheid, aan een' der regerende Duitsche vorsten stelde het regtelijke bestaan der constitutie op den voorgrond. De verklaring van Z. M. den Koning beschouwt daarentegen de bedoelde staatsregeling geenszins als een reeds afgedaan of zelfs voor een groot of klein gedeelte van Duitschland reeds verbindend geheel. Zij houdt niet eenmaal, even als de op 2 April door den minister-president aan onze kamer gedane opening, de grondwet geldig en verbindend voor de Duitsche staten, die verzocht worden uit eigen beweging daaraan toe te treden. Zij kent aan de afzonderlijke regeringen niet alleen, gelijk de bedoelde opening, het regt toe om de grondwet als een geheel aan te nemen en daardoor tot den nieuwen bondstaat toe te treden of zulks te weigeren en zich zoo doende van den bondsstaat af te scheiden.

Daar de verklaring van Z. M. nopens dit punt integendeel zegt: » aan de regeringen der afzonderlijke Duitsche staten zal het mitsdien staan om in gemeenschappelijk beraad te onderzoeken of de mij toegekende regten mij in staat zouden stellen om met vaste hand, gelijk eene zoodanige roeping zulks van mij eischt, de lotge-

vallen van het groote Duitsche vaderland te leiden en de verwachtingen van deszelfs volken te vervullen"—maakt zij van de, door de Duitsche rijksvergadering afgekondigde, staatsregeling slechts een aan de gezamentlijke beraadslaging der Duitsche regeringen en derzelver beslissing [door meerderheid of eenstemmigheid] te onderwerpen concept.

Het is de taak niet der deputatie, om de juistheid dezer opvatting, zoo geheel verschillend van die der rijks-vergadering in al hare fractien, uit staatsregtelijke of andere gronden te overwegen. Maar het misverstand hetwelk de deputatie betreffende de Koninklijke verklaring op eene verrassende wijze veelvuldig ontmoet heeft, alsof met de daarin vervatte beschouwing over de in Frankfort vastgestelde constitutie, eene aanneming of ook slechts eene niet-weigering van de van wege de rijksvergadering aan Z. M. gerigte uitnoodiging, eenigzins te vereenigen ware. Dit misverstand heeft zij zich verpligt geacht, zonder uitstel en vóór haren terugkeer naar Frankfort, en ter vermijding van verdere dwalingen, te moeten opheffen.

De uitnoodiging, om *op de grondslagen der Rijks-Constitutie* de op hem gevallen keuze aan te nemen, moest in hetzelfde oogenblik geacht worden door den Koning geweigerd te zijn, waarop Z. M. aan zijne meening de strekking gaf, dat de door de wetgevende rijks-vergadering aangenomen constitutie overal nog geene verbindende kracht heeft, en dat zij eene zoodanige eerst door een gemeenschappelijk besluit der Duitsche regeringen verkrijgen kon. Onder deze onderstelling zou de constitutie wel is waar de grondslag zijn tot verdere beraadslagingen der regeringen, maar onmogelijk in staat, om de wettelijke magt aan een rijks-opperhoofd op te dragen. (*Volgen de onderteekeningen*).

II. Het door de deputatie der Nationale Vergadering aan ons gerigt, zeer geëerd schrijven, van gisteren hebben wij ontvangen. De deputatie zal, gelijk wij niet twijfelen, met ons het gevoelen deelen, dat wij ons niet in de positie bevinden, om over den inhoud van dit schrijven met haar in nadere behandeling te treden, veeleer die besluiten moeten afwachten, tot welke de Duitsche Nationale Vergadering zich ten gevolge van het antwoord, door den Koning aan hare deputatie gegeven, zoude mogen bewogen gevoelen.

Ten slotte maken wij gaarne van de gelegenheid gebruik om aan de deputatie hierbij het afschrift mede te deelen van de, aan de Pruisische diplomatische agenten bij de Duitsche regeringen, als gevolg van Zr. Ms. antwoord gerigte nota. (*Volgen de onderteekeningen*).

Frankrijk.

Parijs, 3 April.

Het *Journal des Débats* deelt eenige bijzonderheden mede omtrent de reis van Karel Albert. Deze vorst, welke onder naam van graaf van Borgo reist, werd den 29sten Maart te Marseille verwacht. Hij had den 24sten Novara verlaten en was nog dienzelfden dag de Po overgetrokken in de nabijheid van Cavale, op het oogenblik dat de Oostenrijkers die stad aantastten. Van de nationale garde van het platte land vernam de Koning de bijzonderheden van dezen aanval. Na zijn overtogt heeft hij zich langs Arti en Coni naar Nice begeven, waar hij den 26sten incognito is aangekomen, even als nog dienzelfden dag te Antibes, van waar hij naar Cannes is vertrokken, in welke stad hij in den avond van 27 van paarden heeft verwisseld. In weerwil van zijn incognito is hij te Antibes herkend geworden en toen de waarheid, wie hij was, zich verspreid had, heeft de Vorst een bezoek van de autoriteiten ontvangen en in eenige hartelijke woorden zijn leedwezen betuigd over de treurige omstandigheden, die hem gedwongen hadden van de Fransche gastvrijheid gebruik te maken. Ik heb mijn best gedaan, zeide hij, door de kogels van Novara getroffen te worden, maar ongelukkiglijk hebben zij mij vermeden. De menigte heeft hem met de kreten van leve Karel-Albert! begroet.

Den 4den.

Uit Brest wordt van den 30sten Maart geschreven, dat die stad in ontsteltenis geraakt was, door de ontdekking van een complot, dat op het punt stond van uit te barsten. Men zegt, dat roode republikeinen de leiders daarvan waren. De opheffing van één werkdag per week, tot welke de regering heeft moeten besluiten, had tot voorwendsel gediend, om eenige der werklieden in de zamenzwering te doen deel nemen. Het plan was om de stad in brand te steken en, te gelijker tijd, de galeiboeven los te laten die dan den eigendom aantasten moesten. Vier leiders zijn echter gevat, benevens al hunne papieren: zij heeten: Doré, Leblanc, Couturier en Viraud. Deze gevangennemingen hebben tevens geleid tot de ontdekking van eenzienlijk depot van wapenen en amunitie. Men wacht met ongeduld de resultaten van het verdere onderzoek der justitie.

Duitschland.

Italiaansche Grenzen, 31 Maart.

De nieuwe wapenstilstand tusschen Oostenrijk en Piemont, welke de jonge Koning, Victor Emmanuel, in persoon met den grijzen veldmaarschalk Radetzky gesloten heeft [de jonge Koning vervoegde zich in het Oostenrijksche hoofdkwartier, en toen hij bij Radetzky kwam omhelsde en kuste hij den grijzen held!], werd dadelijk nadat hij gesloten was, door koeriers aan de kommandanten der onderscheidene legerkorpsen gezonden, met den last om hem gestreng in acht te nemen. Oostenrijk zal zijn overwonnen vijand, wellligt reeds spoedig te beschermen hebben, daar Victor Emmanuel, naar men verneemt, voornemens is, de kamer, die zoo onbesuisd op oorlog aangedrongen heeft, te ontbinden; hij moet den wensch voeden, zijn land met behulp van Oostenrijk tot rust te brengen! Ten gevolge van den wapenstilstand zoude Piemont voor oorlogskosten aan Oostenrijk 100 millioen lires te betalen hebben; maar bezwaarlijk zal dit geld te vinden zijn. De bevolking van geheel Lombardije is, met uitzondering van Brescia, alwaar ten gevolge van geruchten aangaande de overwinningen der Piemontezen, betreurenswaardige onlusten zijn uitgebroken, algemeen rustig gebleven, in weerwil van de pogingen der revolutionaire agenten.

De tekst van den wapenstilstand, op 26 Maart tusschen den nieuwen Koning en den maarschalk Radetzky gesloten, luidt als volgt:

» De Koning van Sardinie geeft eene stellige en plegtige verzekering, om, voor zooveel het van zijn eer zal afhangen, een vredestractaat te doen sluiten op de grondslagen der volgende artikelen: Art. 1. De Koning van Sardinie zal de militaire Hongaarsche, Poolsche en Lombardische korpsen ontslaan, zich voorbehoudende zekere officieren der andere korpsen, welke hij verkiezen zal, te behouden. Art. 2. De Graaf Radetzky zal bij Z. M. den Keizer tusschen beide komen, ten einde algeheele amnestie verleend worde aan de Hongaarsche, Poolsche en Lombardische soldaten, onderdanen van Z. M. Art. 3. De Koning van Sardinie staat toe, dat 18,000 man infant. en 2,000 man kavall. het grondgebied bezetten, begrepen tusschen de Po, de Ticino en de Sesia, en dat de Oostenrijksche troepen voor de helft het garnizoen in de citadel van Alessandria zullen uitmaken. Deze bezetting zal geenerlei invloed oefenen op de civiele en regterlijke administratie der afdeeling van Novara. De Oostenrijkers zullen vrije gemeenschap hebben tusschen Alessandria en Lomellina langs Valenza. Er zal eene gemengde militaire commissie benoemd worden, om het onderhoud der Oostenrijksche troepen te regelen. De hertogdommen Modena, Piacenza en Toskane, dat is: het grondgebied, hetwelk vóór den oorlog niet aan Piemont toebehoorde, zal door de Sardinische troepen ontruimd worden. Artikel 4. Daar de intogt van de helft der Oostenrijksche bezetting in de citadel van Alessandria eerst binnen twee of drie dagen zal kunnen plaats hebben, zal de intogt door de Sardinische regering gewaarborgd worden. Art. 5. De Sardinische vloot zal de Adriatische Zee verlaten met al de stoombooten, in den tijd van 14 dagen, en in hare havens terugkeeren, terwijl de Piemontezen, die zich te Venetie zullen bevinden, het bevel zullen moeten ontvangen om in den zelfden tijd naar hun vaderland terug te keeren. Art. 6. De Koning Victor Emmanuel belooft een spoedigen en duurzamen vrede te zullen sluiten, en het leger op den ouden voet van vrede terug te brengen. Art. 7. De koning van Sardinie beschouwt al de hierboven bepaalde voorwaarden als onschendbaar. Art. 8. Er zullen wederzijdsche gevolmagtigden gezonden worden in eene nader te bepalen stad, ten einde den bepaalden vrede te sluiten. Art. 9. De vrede zal gesloten worden, onafhankelijk van de bepalingen van den tegenwoordigen wapenstilstand. Art. 10. Indien de vrede niet gesloten mogt worden zal de opzegging van den wapenstilstand 10 dagen vóór de hervatting der vijandelijkheden plaats hebben. Art. 11. Wederzijds en ten spoedigste zullen alle krijgsgevangenen worden uitgeleverd. Art. 12. De Oostenrijkers, die de Sesia reeds overgetrokken zijn, zullen gehouden zijn, om naar de hierboven vastgestelde grenzen terug te keeren.

SCHEEPVAART.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, de Kol. schoener Curaçaonaar, van Demerarij.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 10 April het schip Nicolaas Witsen, Kapt. P. F. Lange.

IN HELVOET.

Den 4 het schip Amphitrite, Kapt. Janssen, beiden van hier.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.